

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/289/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114210181
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114210181.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom v Bratislave, Olejkárska 1, IČO: 00 492 736, právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom v Bratislave, Nám. Martina Benku 9-C1 proti odporcovi: L. E., bytom W. XXX, t. č. na neznámom mieste, zastúpeného v konaní opatrovníčkou Mgr. T., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trenčín, o zaplatenie 50,70 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. januára 2015, č. k. 11C/129/2014-19, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, vo výroku o náhrade trov konania, **p o t v r d z u j e.**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 eur a náhradu trov konania v sume 28,33 eur, z toho 16,50 eur za súdny poplatok a 11,83 eur trovy právneho zastúpenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že odporca dňa 11.11.2013 cestoval v Bratislave mestskou hromadnou dopravou, linkou č. 21, ktorú prevádzkuje navrhovateľ. Pri ceste bol o 18.00 hod. kontrolovaný revízorom, na výzvu ktorého sa nepreukázal platným cestovným lístkom a revízor mu vystavil blok na postih 50,00 eur a cestovné v sume 0,70 eur. Vzhľadom na zistené skutočnosti mal okresný súd za preukázané, že návrh navrhovateľa je dôvodný, a preto uložil odporcovi podľa § 760 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 14 ods. 1, 2, § 17 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave povinnosť zaplatiť navrhovateľovi ako dopravcovi úhradu do výšky stonásobku základného cestovného, konkrétne v sume 50,00 eur a základné cestovné vo výške 0,70 eur, čo spolu predstavuje sumu 50,70 eur. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 150 ods. 2 O.s.p. Uviedol, že v predmetnej veci sa jedná o tzv. drobný spor. V konaní úspešný navrhovateľ si uplatnil trovy konania za právne zastupovanie za tri úkony právnej služby po 16,60 eur a režijný paušál 8,04 eur za každý z týchto úkonov + 20 % DPH a za zaplatený súdny poplatok v sume 16,50 eur. Súd mal za to, že právnomu zástupcovi navrhovateľa nepatrí náhrada trov právneho zastúpenia za úkon zaslanie pokusu o zmier, keďže ide o úkon vykonaný pred súdnym konaním, ktoré nie je možné priznať v rámci náhrady trov samotného súdneho konania. Z uvedených trov konania okresný súd priznal navrhovateľovi sumu 16,50 eur za zaplatený súdny poplatok a z uplatnených trov právneho zastúpenia (za dva úkony vrátane paušálu a DPH) 20 %, t.j. 20 % zo sumy 59,14 eur, čo je suma 11,83 eur, keď pôvodne uplatnenú výšku trov konania navrhovateľa považoval okresný súd za neprimeranú voči uplatnenej pohľadávke vo výške 50,70 eur. Súd vzal do úvahy skutočnosť, že navrhovateľ si hromadne uplatňuje svoje právo, ktorého sa v konaní domáha prostredníctvom právneho zástupcu, pričom ide o takmer identické návrhy. Podané návrhy sa líšia iba v osobách odporcov a v okolnostiach porušenia právnych povinností odporcov. Z veľkej časti je odôvodnenie návrhu úplne totožné. Tieto skutočnosti súd považoval za okolnosti, ktoré odôvodňujú primerané zníženie náhrady trov konania navrhovateľa.

Proti rozsudku okresného súdu, v časti výroku o náhrade trov konania, podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ. Domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že odporcovi uloží povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania za súdny poplatok vo výške 16,50 eur a za trovy právneho zastúpenia sumu 88,70 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Súčasne žiadal, aby odvolací súd zaviazal odporcu na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,03 eur. Zastával názor, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko súd nesprávne aplikoval ust. § 150 ods. 2 O.s.p., nesprávne rozhodol o primeranom znížení trov konania a neodôvodnene priznal trovy konania vo výške odlišnej od trov konania uplatňovaných navrhovateľom v návrhu na začatie konania vo veci samej. Súhlasil s tým, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea O.s.p. Poukázal na súdnu prax Krajského súdu v Bratislave. Namietal nesprávne použitie § 150 ods. 2 O.s.p. súdom prvého stupňa, pričom konštatoval, že nedostatok definície pojmu „neprimerané“ nemožno ospravedlniť tým, že súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysvetlí, akými úvahami sa riadil pri použití uvedeného ustanovenia O.s.p. Odôvodnenie zníženia trov konania súdom prvého stupňa tým, že trovy konania sú voči pohľadávke neprimerané, považoval za nedostatočné. Navrhovateľ poukázal tiež na dôvodovú správu k ustanoveniu § 150 ods. 2 O.s.p., podľa ktorej je pojem "niekoľkonásobne vyššia suma" potrebné chápať ako minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina. V zmysle dôvodovej správy predmetné ustanovenie má dopadať na konania, kde trovy predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Rozhodnutie súdu prvého stupňa považoval za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čím bolo účastníkom konania odňaté právo konať pred súdom. Súd prvého stupňa mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi priznať ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania, ktoré v prejednávanej veci spočívali v zaplatení súdneho poplatku z návrhu na začatie konania v zmysle zákona č. 71/1992 Zb. a z minimálnej tarifnej odmeny advokáta za právne služby v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z., účinnnej v čase podania návrhu na začatie konania. Poukázal na skutočnosť, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou navrhovateľa, a preto nemožno znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Všetky uplatňované trovy konania v návrhu na začatie konania považoval za účelne vynaložené v súlade s právnymi predpismi a vyčíslené v minimálnej výške v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. Bol toho názoru, že rozsah zníženia trov v danom prípade je odporujúci dobrým mravom a považoval za nespravodlivé, neodôvodnené a neprimerané, aby odporca neznášal trovy procesne plne úspešného navrhovateľa, ktoré mu vznikli, vrátane trov právneho zastúpenia podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, vo výroku o náhrade trov konania, je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť ako vecne správny.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V preskúmvanej veci jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ mal vo veci plný úspech, keď jeho návrhu bolo v celom rozsahu vyhovené. V takomto zmysle bolo aj vydané napadnuté rozhodnutie okresného súdu. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania moderačné právo umožňuje súdu, aby inak úspešnému účastníkovi celkom alebo čiastočne náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi nepriznal.

Úspešnému účastníkovi nemusí súd výnimočne priznať náhradu trov konania celkom alebo sčasti, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 150 ods. 1 O.s.p.). Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať podľa doterajšej súdnej praxe na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov a je treba si všímať aj okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadať aj na postoj účastníkov konania.

Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. (účinné od 15.10.2008) umožňuje v prípadoch, ak sú trovy konania v drobných sporoch podľa § 200ea O.s.p. neprimerané voči pohľadávke, tieto nepriznať alebo znížiť.

Je nepochybné, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea O.s.p. Neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ návrhom na začatie konania uplatňoval zaplatenie 50,70 eur a zároveň sa domáhal, aby bolo uložené odporcovi nahradiť mu trovy konania vo výške 105,20 eur, ktoré mu vznikli za zaplatený súdny poplatok (16,50 eur) a za právne zastúpenie za 3 úkony právnej služby po 16,60 eur + 3 x režijný paušál po 7,81 eur + DPH v zmysle príslušných ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z.z., účinnej v čase podania návrhu na začatie konania.

Aj keď boli v danom prípade naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, krajský súd rovnako ako okresný súd dospel k záveru, že v danej veci sú dôvody pre aplikáciu § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania, ktorý súdu umožňuje sčasti alebo celkom trovy neprimerané voči pohľadávke znížiť alebo nepriznať. Obdobne ako v Nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovujú európske konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu, uvedené zákonné ustanovenie sleduje zníženie neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v bagateľných veciach neprimerané. Ide spravidla o právne veci s nízkou hodnotou sporu. V týchto konaniach najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta.

Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. pripúšťa rozhodnúť podľa úvahy súdu a krajský súd sa stotožňuje s navrhovateľom, že riadne odôvodnené rozhodnutie musí vychádzať tejto úvahy obsahovať. V napadnutom rozhodnutí sú uvedené východiská videné v skutočnosti, že v danej veci ide o skutkovo i právne jednoduchú vec, kedy je návrh na začatie konania podaný formulárovým návrhom, kde sa menia len údaje o odporcovi, o dni cesty odporcu a linke MHD. Tieto východiská zodpovedajú skutočnému stavu veci a nemožno sa stotožniť s námietkami navrhovateľa v podanom odvolaní. Neprimeranosť trov k uplatnenej pohľadávke je tak potrebné vnímať nielen prostým porovnaním ich výšky, ale tiež hodnotením náročnosti poskytnutej právnej služby. Tiež nemožno prisvedčiť navrhovateľovi, že zníženie náhrady trov podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. prichádza do úvahy pri výške trov najmenej dvojnásobnej oproti uplatnenej pohľadávke, i keď by sa to z dôvodovej správy mohlo skutočne pozdávať. Samotný zákonný text totiž umožňuje trovy nielen znížiť, ale dokonca i nepriznať, teda znížiť pod výšku uplatnenej pohľadávky. Aj trovy nižšie ako uplatnená pohľadávka tak umožňuje vyhodnotiť ako neprimerané a aplikovať na ich náhradu ust. § 150 ods. 2 O.s.p. Okresný súd použil predmetné ustanovenie v situácii, na ktorú dopadá a pri svojej úvahe o znížení náhrady trov sa riadil správnymi východiskami, ktoré vo svojom rozhodnutí aj uviedol. Záver okresného súdu o priznanej výške náhrady nevybočuje z medzí úvahy, ktorú možno v týchto prípadoch akceptovať.

V danom prípade podľa názoru krajského súdu sú tak splnené zákonné predpoklady na uplatnenie moderačného práva súdu podľa § 150 ods. 2 O.s.p., a teda je opodstatnené náhradu trov konania z dôvodu ich neprimeranosti k pohľadávke znížiť.

Okresný súd dôvodne navrhovateľovi priznal zníženú náhradu trov konania vo výške 28,33 eur. Takúto výšku náhrady trov konania možno považovať vzhľadom na súdom priznanú pohľadávku v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. za primeranú.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, vo výroku o náhrade trov konania, ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 2 a § 151 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.